

P.P.

116334

På anmodning sender jeg Dem innlagt den uttalelse jeg i sin tid ga om forholdene på Bredtveit Fengsel, foranlediget ved en artikkel i Dagbladet av den kjendte journalist "Hast" og som jeg mente ga et sterkt fortegnnet bilde av forholdene deroppe.

Til det bruk De akter å gjøre av disse opplysninger vil jeg gjerne ha oppsummert de ting, som jeg mener kan og må forandres ved fengslet for at det skal kunne sies å være et humant, demokratisk kvinnefengsel:

Kostholdet: Det er ingen tvil om, at d et med de råmaterialier som blir innkjøpt vil kunne skaffes et fullt forsvarlig stell. Det forutsetter:

- 1/ at de innkjøpte varer virkelig brukes til fangene,
- 2/ at det sørges for kjøleskap e.l., så varene ikke bederves på få dager i sommervarmen.
- 3/ at de kontrollerende myndigheter IKKE melder sin ankomst, så det blir høve til å gjøre forandringer i anledning besøket.

De sanitære forhold:

- 1/ Det må kunne ordnes at fangene har rent vaskevann i sellen hele dagen. Personlig greiet jeg ikke å spise med hender, som ikke var vasket etter å ha behandlet soldatstrømper til stopping og de var så dårlig vasket, at jeg stakk hendene i skitne liktornringer og plasterlapper m.m. Senere ble vasken overtatt av fangene og ble bedre, men strømper er no strømper.
- 2/ Dobøttene kan naturligvis ikke avskaffes straks, men på alle avdelinger finnes w.e. Med litt god vilje måtte fangene kunne få benytte disse. Såvidt jeg vet vises de frem som et aktivum.
- 3/ Belysningen må ta sikte på å gi arbeidslys til fangen, ikke på å spare noen kroner for staten.
- 4/ Såvidt jeg vet er det bestemte regler for hvordan oppvask skal foregå i anstaltshusholdninger. Her går gangpikene fra dør til dør med en balje vann, som ikke aldri er varmt og vasker opp serviset for hver sel-le i samme vannet og tørker med etpar håndklær, som bare henges opp til tørk til neste gang.

Sykebehandlingen.

Om dette emne kan det ikke brukes for sterke ord. Jeg mener den er skandaløs. Det må sørges for sykerom i tilstrekkelig antall, og der må være skikkelige sykesenger og ikke bare 60 cm.s pinebenker. Personlig har jeg ligget og hørt på en fange i nabosellen, som hadde nyrebekkenbetendelse og måtte ligge på stenhårdt leie og med utilstrekkelige åldtepper. For gamle og andre svake personer bør det skaffes bedre senger snarest, inntil det etterhvert kan skaffes til alle. Det en kan greie i noen måned er greier en ikke i årevis, slik som våre dommer lyder på.

Hva dr. A.R. og hennes håndlanger søster M. angår mener jeg, det er helt uforsvarlig å overlate vergeløse kvinner i deres hender. Jeg skal bare anføre, hva det er hendt mig personlig.

Jeg lider av sterk spondylose (røntgenbilder viser det) og har i mange år lidt av periodevis migrene. For smertene har jeg gjenneom mer enn 20 år av lege fått foreskrevet Phenacetyl (mildeste grad). Den tidl. mannlige lege på Bredtveit tillot mig å få disse tabletter hjemme fra, når de bare gikk gjennom hans kontor til kontroll selvsagt. Men da A.R. kom ble dette kategorisk nektet med den begrunnelse, at det er ikke slike ting en gir FANGER- med et uhyre foraktelig tomefall. Da jeg forsøkte å parlamentere tok hun meg ganske enkelt i armen og satte meg utenfor døren med den beskjed, at vil De ikke finne Dem i det jeg bestemmer er De ikke syk og får ingenting.

Da jeg senere ba gangvaktens etpar Licyltabletter fikk jeg høre, at ba jeg om det skulle det nektes mig.

Det er mulig at dette var søster Ms eget arrangement og ikke legens, men det viser ihvertfall legekontorets innstilling. Henvender en seg til direktøren om slike ting, svarer hun, at hun ikke kan blande seg opp i legen anordninger. Men hvem er ansvarlig for hva slags lege vi har? Vi har lege blandt fangene, men de får ikke hjelpe til slik som mannlige leger får i mannsfengslene.

111

Og pleien av syke kvinner behøver ikke å være hverken utgift eller problem, når vi på Børstvedt har dusinvis flinke øvede sjukepleiersker, som til stor skam for samfunnet sitter fengslet, som forbrytere, for de gikk ut -som de mente deres plikt var- å pleie venn som fiende.

X.X. 69 ÅR.

For avskriften tegner
ansvarlig:

ARVID HOLT - SEELAND

Tollbugt.11

[The following text is extremely faint and largely illegible, appearing to be bleed-through or a very low-quality scan of a document. It contains several lines of text that are difficult to decipher.]